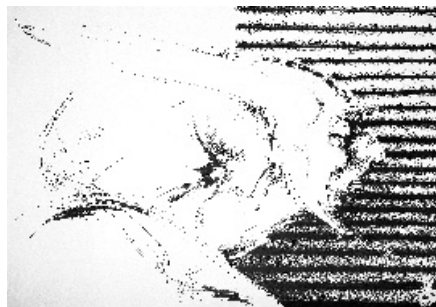
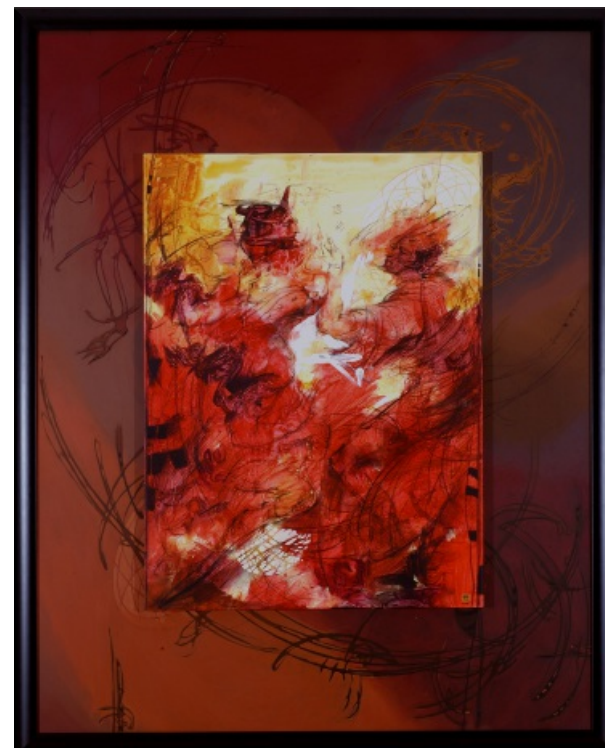

Nikolaj Aleksandrovič Mašukov je bil rojen 8. marca 1956 v sibirski vasi Bik blizu Krasnojarska, kjer je najprej dokončal šolo za slikarstvo, nato pa še visokošolski študij na akademiji, smer kiparstvo (1983 – 1988). V Moskvo se je preselil 1989. leta in že naslednje leto postal član Zveze ruskih umetnikov. Čeprav je bilo težišče njegove študija na kiparstvu, deluje kot svobodni umetnik na dveh področjih, slikarstvu in kiparstvu. Že v Krasnojarsku je z mladostno sproščenostjo pričel raziskovalno posegati po modernističnih likovnih spoznanjih, jih uspešno nadgrajevati in uveljavljati na samostojnih (od 1990. leta dalje) kot tudi na skupinskih razstavah s povsem nekonvencionalno, predvsem abstraktno in konceptualistično tematiko. Več njegovih del je vključenih v Muzej za moderno umetnost v Caricinu pri Moskvi. Leta 1994 se je Nikolaj Mašukov preselil v Slovenijo in se s svojo ustvarjalnostjo kmalu uveljavil tudi na našem likovnem prizorišču. Sedaj živi in ustvarja v Ljubnem na Gorenjskem.

Galerija je odprta od ponedeljka do petka od 9. do 19. ure in ob sobotah od 9. do 12. ure.
Knjižnica Cirila Kosmača Tolmin, Tumov drevored 6, 5220 Tolmin. 05 38 11 526.
www.tol.sik.si

NIKOLAJ MAŠUKOV

POTOVANJE AMATERJEV

Vljudno vabljeni na odprtje razstave
v petek, 1. februarja 2013, ob 19.00
v galerijo Knjižnice Cirila Kosmača Tolmin.

Ustvarjalno delo Nikolaja Mašukova bo predstavila
umetnostna zgodovinarka Anamarija Stibilj Šajn.

Razstava bo na ogled do 1. marca 2013.

Po skoraj dveh desetletjih bivanja v slovenskem prostoru Nikolaj Mašukov še vedno ostaja samosvoja in izjemno zanimiva likovna osebnost. Njegova odprtost za odkrivanje kulturnih specifik mu predstavlja široko ustvarjalno obzorje. Ponuja mu nešteto tem in vsebin, ki jih raziskuje in vizualizira na kompleksni, globlje pomenski ravni, ob bogatem simbolnem repertoarju, izjemni poetični občutenosti in ekspresivni neposrednosti ter z obilico likovno-formalne dovršenosti. Drugačnost njegovih del sicer korenini v rodni kulturi, predvsem pa je pogojena s slikarjevo osebno senzibiliteto, ču(st)(ve)no intelektualnostjo, z njegovo širino in globino, s sposobnostjo odkrivanja bistvenega, raznolikega in sorodnega, klasičnega in aktualnega, risarskega, slikarskega in kiparskega. Njegova ustvarjalnost potuje med realističnim zapisom in abstraktnimi videnji ter se prepušča domišljiskim, metafizičnim in sublimnim preobrazbam. V čem je (p)osebna in vznemirljiva, kaj je njen adut?

Prvi odgovor pripada njegovim akterjem dogajanja – figuram. Nenavadnim bitjem, variiranim v vedno nove pojavne oblike s pomenljivimi in bogato sporočilnimi detajli. To so simboli in znamenja umetnikovega bogatega intimističnega potovanja po historičnih, mitoloških, filozofskih in religioznih sferah, med ženskimi in moškimi svetovi.

V poslanstvu nevidno narediti vizualno nazorno in likovno prepričljivo pa obstaja izvrstna, vselej znova fascinantna Mašukova risba, njegova vešča, virtuoza, pristna, necenzurirana sled. Temperamentno zapleše na slikovnem odru, tekoče vzpostavi skelet figuralnega lika, se zavrtinči v polnoplastično formo in zaprede v mnoge enigmatične fragmente. Z nezmanjšano močjo pa kot zvezdni utrinek preleti nebo in pričara prostor ter izživi magičnost trenutnega notranjega nagovora. Gibljiva je, dinamična, polna (ob)likovnega življenja. Njen vehementni zapis ne zaustavi niti rob slikovnega polja. Na paspartuju se namreč dodatno likovno izživi in odmeva v novih vsebinskih naglasih.

Kljub njeni dominantnosti so likovne zgodbe odprte tudi za barvno modelacijo, za raznolike, tonsko variirane, izrazno močne, pomenljive in celo drzne koloristične dialoge s črtnimi konstrukti. Z barvami avtor daje telesom mesenost in realnost ali pa jih spreminja v komaj zaznaven privid. Z njimi vzpostavlja tudi prostorsko iluzijo in svetlobni vir ozadja, predvsem pa specifično atmosfersko stanje, slikovito in včasih celo dramatično v izrazitih svetlo temnih soočanjih, v t. i. »chiaroscuro« efekti. Skrivnostnost in teatralnost dogajanja se stopnjujeta, srečujeta se realno in duhovno, fizično in metafizično, površina in globina. Vse pa sledi slikarjevemu hotenjem, objektivizaciji njegove kompleksne ustvarjalne misli. Odgovorov o drugačnosti še ni konec. Le prostora za pisanje je zmanjkalo. Banalno izrečeno opravičilo, ob katerem mi ostaja le še vljudno vabilo na razstavo. V njem se skriva tudi rešitev dane situacije. Pridite, skupaj bomo odkrili neodkrito.

Anamarija Stibilj Šajn

